REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

KARPIŃSKA-KOWAL Irena

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. ..... w Fastów, kijowskie

kraj: .....

zm. 2.1.1986 w Londyn

kraj: .....

pochowany spopielona

Dane personalne

Por. AK, peud. "Anna"

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 8 i 10.1.1986 - nekrologi

DP 10.01.1986

Ś. † P.

Irena Karpińska-Kowal

Magister Etnografii

po krótkiej chorobie zmarła 2 stycznia 1986

Msza św. za spokój duszy zmarłej zostanie odprawiona w kościele Św. Jana, Ravenna Road, Putney, Londyn SW15, we wtorek 14 stycznia o godz. 11, po czym o godz. 12.15 nastąpi spopielenie zwłok w Krematorium na Putney Vale, Kingston Vale, SW15.

Zawiadamiają z prawdziwym żalem

2026/1 SIOSTRA Z CÓRKAMI I RODZINA

DP 8.01.1986

Ś. † P.

Irena Karpińska-Kowal

mgr fil. ur. w Fastowie na Kijowszczyźnie, zmarła w Londynie 2 stycznia 1986. Dyplom z pedagogiki i mgr etnografii UJP, do wojny instruktor sztuki ludowej w oświacie pozaszkolnej. Por. Armii Krajowej, pseud. „Anna", odznaczona Krzyżem Walecznych, Krzyżem AK i Medalem Wojska. Więzień gestapo w Radomiu, Oświęcimiu i Bergen-Belsen. Pracownik Pol. YMCA, wykładowca na PUNO w Londynie. Czł. Zw. Więźniów Obozów Koncentracyjnych, czł. wspier. Studium Polski Podziemnej, czł. Pol. Tow. Naukowego na Obczyźnie.

Drogą Irenę żegnają

2018/1 KOLEŻANKI, KOLEDZY, PRZYJACIELE

PTNO ROCZNIK XXIX 1985-86

ŚP.MGR IRENA KARPIŃSKA-KOWAL
(31.7.1908-2.1.1986)

Irena Karpińska-Kowal,członek zwyczajny PTNO, ur.31 lipca 1908 r. w Fastowie na Kijowszczyźnie,zmarła 2 stycznia 1986 roku w Londynie.

Szkoły ukończyła w Warszawie.Do grona etnografów skupionych przy katedrze prof.Cezarii Jędrzejewiczowej,na Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego w Warszawie,Irena Karpińska dołączyła już z doświadczeniem w pracy i z dyplomami Państw.Inst.Rysunków i Robót Ręcznych,Studium Psychologii Pedagog. i Studium Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego.Magisterium z etnografii uzyskała w 1938 r. Pracowała w oświacie pozaszkolnej: w ramach Instytutu Oświaty dla Dorosłych,Inst.Teatrów Ludowych,a w latach 1937-39 z ramienia referatu Odnowy Kultury Ludowej w Min.WR i OP prowadziła kursy sztuki ludowej,która była jej umiłowaną specjalnością.

Lata 1939-43 to praca konspiracyjna w B.I.P. Uwięziona przez Gestapo w Radomiu (od 26 września do 20 grudnia 1943),następnie do 18 stycznia 1945 w Oświęcimiu i do uwolnienia 15 kwietnia 1945 w Bergen Belsen. Pseudonimy "Anna" i "Małgorzata".Porucznik Armii Krajowej,Krzyż Walecznych,Krzyż AK i Medal Wojska.

W lipcu 1945 r. była już instruktorką sztuki ludowej na terenie 2-go Korpusu we Włoszech.W Anglii znalazła się w 1947 r.W Londynie ogłaszała artykuły ze swojej specjalności w wydawnictwach Polskiej YMCA i brała żywy udział w pracach Komisji Etnograficznej PTNO. Zachęcona przez prof.Cezarię Jędrzejewiczową opublikowała w 1954 r.doskonały podręcznik "Polskie ubiory ludowe na scenie".Była to wówczas praca pionierska i ogromnie potrzebna.Uczyła jak z dostępnych i niedrogich materiałów zrobić artystyczną imitację rzeczy prawdziwej i uzyskać ogólną sylwetkę ludową,a nie efekt operetkowy,jak się często zdarzało.W latach sześćdziesiątych Irena Karpińska-Kowal wykładała sztukę ludową na PUNO.Dawni słuchacze z wdzięcznością wspominają jej znawstwo i zapał.

Kiedy po latach borykania się z trudnościami materialnymi - tak ciężko zarobione odszkodowanie niemieckie - dom Ireny ("małe muzeum etnograficzne") stał się przystanią dla przyjezdnych i miejscem miłych zebrań dla miejscowych.Do końca ukrywała swoje dolegliwości. Odszedł od nas dzielny człowiek i wierny przyjaciel.

Irena Karpińska-Kowal zapisała w testamencie znaczną sumę na POSK i przekazała ok.100 książek z dziedziny etnografii do Biblioteki Polskiej.

K.Domaniewska-Sobczak